ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

ОКРЪЖНА БИБЛИОТЕКА В. ТЪРНОВО ДП

борба

ВЕЛИКО ТЪРНОВО
ЧЕТВЪРТЪК
28 НОЕМВРИ
1968
ГОД. XXVI
Бр. 142
(2498)

ЦЕНА 2 ст.

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт

ДО КРАЯ НА ГОДИНАТА ОСТАВАТ 29 РАБОТНИ ДНИ

ПЕТИЛЕТКАТА — ЗА ЧЕТИРИ ГОДИНИ

Години наред трудовият колектив на ножарското предприятие „Сърп и чук" — Велико Търново стои в челните редици на първенците в социалистическото съревнование. И тази година той дава своя дар на Родината — към 25 ноември изпълни производствената програма за 1968 година по всички показатели. До края на годината предприятието ще реализира надпланова продукция за 100 000 лева, надпланова печалба за 70 000 лева, ще бъде преизпълнен планът за производителността на труда с 11 на сто и рентабилността на продукцията с 3 на сто.

Юбилейната годишнина тружениците от „Сърп и чук" ще посрещнат с високо вдигнати чела. Техният девиз е „Петилетката — за четири години".

П. Пенев

РАДОСТНИ НОВИНИ ОТ ЕЛЕНА

В чест на юбилейната годишнина трудовите колективи от град Елена воюват за предсрочно изпълнение на годишните планове. Към 15 ноември търговските работници от ОКС изпълниха годишния план по стокооборота 105 на сто. Сега всички сили са насочени за осигуряване на повече и по-разнообразни стоки за новата година.

През трите тримесечия на настоящата година малкият колектив на „Вторични суровини" е носител на преходното червено знаме „Окръжен първенец". В резултат на добрата организация той изпълни два месеца предсрочно годишния план по изкупуването и реализацията. До края на годината ще бъдат изкупени надпланово не по-малко от 80 т ценни суровини.

Към 6 ноември изпълни своя годишен план и колективът на Винпром. До края на годината ще бъде произведена допълнително продукция за над 90 000 лева.

Упоритият колектив на ОТП „Топливо" воюва за званието за комунистически труд. На 26 ноември той за пръв път организира продажба на нафта за домовете и учрежденията в града. Гражданите посрещат със задоволство тази придобивка. Дадената от колектива дума да изпълни с един месец предсрочно годишния план ще бъде удържана.

К. Иванов

НЕОТЛЪЧНО НА ТРУДОВИЯ СИ ПОСТ

Трудна беше годината за селскостопанските труженици. Много усилия положиха и работниците-животновъди от ДЗС — Свищов, за да преодолеят последиците от изключителната суша. В дните преди края на годината те вече са сигурни, че планът ще бъде не само изпълнен, но и преизпълнен. Тази сигурност се основава на добрите резултати, постигнати в отделни ферми.

В отглеждането на телета до 6-месечна възраст във втора смесена ферма с отговорник Теменужка Василева и бригадир Георги Пенчев се очертава преизпълнение на плана за прираста с 7 тона. В края на октомври бяха отчетени 111 т. при план за годината 126. Определено може да се каже, че през ноември и декември гледачите ще запишат в тази сметка още 22 тона.

Планът за прираста при отглеждане на прасета от 2—4-месечна възраст бе изпълнен още в края на октомври. При годишен план 93 тона, още тогава свинегледачите от втори филиал на стопанството от бригадата на Емил Петков имаха в актива си 102 тона. Преди месец изпълниха плана си и гледачите на прасетата от групата 4—10-месечна възраст, като вместо 32 тона отчетоха 33 и до края на годината се надяват да достигнат 40. В свинеугояването предвидените в плана за годината 333 тона прираст също бяха произведени още през октомври, като през ноември и декември тази цифра ще нарасне на 380 т.

С не по-малки успехи ще изпратят 1968 г. и овцевъдите от втора смесена ферма на централното стопанство. Почти по всички показатели те реализираха чувствително преизпълнение. От овцете-майки при план 436 приплоди бяха получени 653 и вместо 6104 т прираст — 13 243 тона. Средно от овца бе настригана по 5.784 кг вълна, при предвидени 5.400 килограма. Овцевъдите предадоха на стопанството 922 т вълна над плана.

Ето тези цифри изпълват с увереност животновъдите от стопанството, че годината ще бъде приключена добре. Това ще бъде моралната награда за тяхната упоритост, защото не само най добрите — Милка Заркова, Слави Караджов, Иван Пешев, Мустафа Саидов, Иван Киров, но всички бяха неотлъчно на трудовия си пост, с желанието да не отстъпят пред трудностите.

К. НИНОВ

Поет с будна гражданска съвест

На 29 ноември се навършват 140 години от рождението на Петко Рачов Славейков

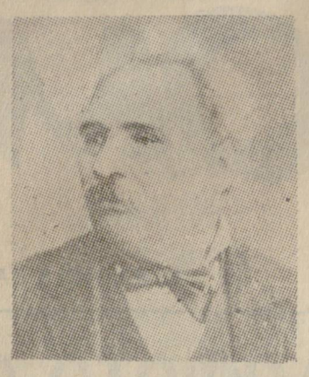

Петко Рачов Славейков живее в паметта на нашия народ не само като един от първите най-значителни създатели на новобългарската поезия. Неговата дейност е толкова богата и така разнолика, че сега е твърде трудно, дори е невъзможно в няколко страници да се посочат онези важни страни и моменти от нея.

Трудно е да говориш за поета Славейков, без да се спреш на Славейков фейлетониста, на автора на интересни мемоарни и драматични съчинения. Невъзможно е да разгледаш дейността му като учител по села и градове, без да очертаеш образа на фолклориста, на Славейков общественика. Трудно е да проследиш журналистическата му дейност, без да посочиш интересния образ на бореца за църковна независимост, лидера на народната партия на „младите" в Цариград. Невъзможно е да охарактеризираш възрожденския патриотизъм на Славейков от преди Освобождението, който подчинява всяка крачка от своя живот и всеки момент от дейността си посвещава на поробения народ, без да изтъкнеш, че и след Освобождението той запазва чисти и неопетнени своите възрожденски позиции и възгледи и отстоява твърдо демократичните завоевания на българския народ в борбата срещу консервативните сили, срещу монарха и дворцовите приближени.

Нека само проследим някои моменти от неговата дейност като поет.

Поетическите дарби на младия Славейков проличават още в първите му песни, написани в края на 40-те и началото на 50-те години на миналия век. При изграждането му като творец, решаваща роля играе литературното му школуване. Той търпи въздействия, които идват като творчески импулси и спомагат, според характера и силата си, за постепенното оформяне на неговата творческа физиономия. Начеващият

(Следва на 4 стр.)

БОРБА ЗА ПЛОДОРОДИЕ

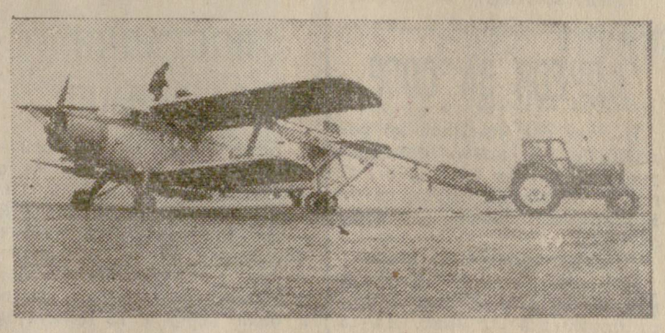

Зимата вече е пред нас. Времето налага своите капризи. Но тук, в село Поликраище, борбата за повече блага, така необходими на хората, не стихва нито за минута.

От няколко дни за бързото и качествено подхранване на есенните жита помага екипажът на самолет 318 с командир Никола Койнаков, Д. Марков и механик Мирчо Йоновски от селскостопанската авиация в Горна Оряховица. Трудностите при осъществяването на тази отговорна задача са извънредно много — гъста мъгла, превалявания, много трудно кацане и излитане. Но въпреки всичко това, нито за минута не спират смелите пилоти.

На оросената поляна след всеки 10—15 минути мощният мотор на „АН—2" приземява самолета, а кооператорите, подпомогнати от техниката, за кратко време зареждат „коша" с тор. Отново по трудния маршрут е отправена послушната метална птица.

От няколко дни са тук гримата смелчаци, а в актива на трудовото си ежедневие са записали повече от 2 500 декара наторени посеви в кооператива на село Поликраище.

Н. КАЧАКОВ

Висок гост на големия строеж

Във вторник заместник-министърът на целулозно-хартиената промишленост на Съветския съюз, инж. Михаил Фьодорович Киряков, придружен от група съветски специалисти и проектанти, посети строежа на Химкомбината край Свищов. Съветските специалисти се запознаха със строителството и обсъдиха съвместно с ръководството на Химкомбината много проблеми по проектирането и доставката на оборудване на завода за вискозна целулоза. Инж. М. Ф. Киряков заяви че министерството и всички негови специалисти ще оказват необходимата помощ за ускореното строителство и въвеждането в експлоатация на завода за вискозна целулоза към Химкомбината.

В. Антонов

ПО СВЕТА ☆ ПО СВЕТА

ПРЕГОВОРИ МЕЖДУ СССР и ДРВ

МОСКВА. 27 ноември (ТАСС) — През последните дни в Москва се състояха преговори между правителствената делегация на Съветския съюз, възглавявана от заместник-председателя на Министерския съвет на СССР и член на ЦК на КПСС В. Н. НОВИКОВ и правителствената икономическа делегация на ДРВ начело с члена на Политбюро на ЦК на Виетнамската партия на трудещите се и заместник-председател на правителството на ДРВ ЛЕ ТХАН НГИ.

Делегацията беше приета от генералния секретар на ЦК на КПСС Л. И. БРЕЖНЕВ и от члена на Политбюро на ЦК на КПСС и председател на Министерския съвет на СССР А. Н. КОСИГИН.

Преговорите между правителствените делегации на СССР и ДРВ преминаха в обстановка на братска дружба и пълно взаимно разбирателство. Те представляват важен принос в делото за по-нататъшно укрепване и развитие на съветско-виетнамските отношения.

СЪБРАНИЯ НА ПАРТИЙНИЯ АКТИВ В ЧЕХОСЛОВАКИЯ

ПРАГА, 27 ноември (ТАСС) — В центъра на политическия живот на ЧССР през тези дни стоят резултатите от Ноемврийския пленум на Централния комитет на Чехословашката комунистическа партия, който набеляза конкретна програма за нормализиране на положението в страната, и неговата резолюция „Главните задачи на партията през най-близкия период". Радиото и телевизията широко от разяват обсъждането на тази резолюция. Голямо внимание отделят на тази тема и чехословашките вестници.

„Руде право" пише за събранията на партийния актив на ЧКП и на трудещите се, посветени на обсъждането на резултатите от пленума. При това се подчертава високата активност на комунистите на събранията на първичните организации и тяхната гореща заинтересованост решенията на пленума да бъдат изпълнени. Ние считаме за правилно и неотложно такова решение на проблемите, което се предлага в резолюцията на Ноемврийския пленум на ЦК на ЧКП, се казва в решението на участниците в районния партиен актив в гр. Трнава. Ние настояваме да се укрепват прогресивните страни на нашия след януарски живот и ще положим всички усилия за по-нататъшното развитие на социалистическата демокрация и за победата на социализма в нашата страна.

Участниците в профсъюзната конференция на електротехническите предприятия от Западна Словакия заявяват: „Ние сме убедени, че нашите два народа и занапред ще вървят по пътя на социализма под ръководството на ЧКП и Националния фронт. Само в това е гаранцията за прогресивно политическо и икономическо развитие на нашата държава.

ДВОЙНСТВЕНАТА ИГРА НА ВАШИНГТОН ПО ОТНОШЕНИЕ НА БОН И ПАРИЖ

ПАРИЖ, 27 ноември (*кор. на БТА Д. ШИШМАНОВ*) — Посланието на Джонсън до генерал де Гол, изпълнено с необичайни ласкателства и пожелания за сътрудничество, прозвуча тук като сигнал за нов важен етап в усилията на Вашингтон да отклони Франция от досегашната ѝ външна политика, противопоставяща се на американското господство в Западна Европа. Но това послание прозвуча и като тревога от засилването на възможностите на Бон да мери силите си на западноевропейския стопански терен под американско покровителство.

Вестник „Насион" пише, „Пита се, Вашингтон не си ли поставя въпроса, дали не е дошъл часът да ревизира своята политика по отношение на Германската федерална република, която е станала достатъчно богата, за да може да принужда ва своите съюзници, включително и могъщите си американски покровители да приемат нахалните ѝ претенции?".

Във връзка с много сърдечното послание на Джонсън до генерал де Гол „Насион" приветствува затоплянето във френско-американските отношения.

Изобилните факти от последните събития обаче показват по недвусмислен начин, че ударът, който Бон се готвеше да нанесе на Франция, е бил организиран с най-близкото участие на САЩ и Англия, като възмездие срещу френската външна политика в Североатлантическия пакт и в Общия пазар. Бон, Вашингтон и Лондон са упражнявали силен натиск върху Франция да девалвира франка, но под десет процента, за да не повлече след себе си девалвация и на долара, и на английската лира. Както пише близкият до правителството френски вестник „Насион", такава девалвация на франка с нищо не би услужила на интересите на Франция, тя би отговаряла само на интересите на нейните противници.

След като де Гол постави пред свършен факт съюзниците си, отхвърляйки изобщо девалвацията, Вашингтон се представя за „много доволен" от това решение и обещава сътрудничество и помощ на Франция с много приязнени жести.

ФИНАНСОВИТЕ РАБОТНИЦИ ОТ ОКРЪГА ПРЕДАВАТ СВОЯ ОПИТ

СЪВЕЩАНИЕ НА ФИНАНСОВИТЕ РАБОТНИЦИ ОТ СЕВЕРНА БЪЛГАРИЯ

Финансовите отдели са едно от решаващите звена в системата на Министерството на финансите и в страната. През последните години, а особено след решенията на Юлския пленум, икономическата и контролната работа на финансовите органи придобива нов облик, нова ориентация. Като се съобразява с изпълнението на задачите, произтичащи от 44-то постановление и Юлския пленум, борбата им за по-висока рентабилност стана първостепенна и постоянна задача. Приложението от 1 януари 1969 г. на новата система на стопанско ръководство във всички отрасли поставя пред тях отговорни задачи.

Финансовите работници от нашия окръг имат добра основа, навлизат подготвени в борбата за изпълнението на новите задачи. През миналата година Комисията по икономическите въпроси под ръководството на Окръжния комитет на Партията организира обществен преглед по приложението на новата система в промишлеността, търговията и ДЗС. В него дейно участие взеха финансовите органи, Окръжната планова комисия, ТРЗ, финансовият контрол, БНБ и др.

Затова на 26 ноември т. г. във Велико Търново, по инициатива на Министерството на финансите и Централния комитет на Профсъюза на работниците от административните учреждения и комуналните предприятия, се събраха ръководни работници от финансовите служби и профсъюзни активисти от цяла Северна България. Пред участниците в съвещанието Димо Йончев, началник на финансовия отдел при Окръжния народен съвет, разказа за досегашния опит, трудностите и предстоящите задачи на финансовите работници от окръга. Освен главният докладчик по основната тема: „Работата на административното и профсъюзното ръководство на финансовия отдел за повишаване рентабилността на икономиката и по организацията, ръководството и отчитането на социалистическото съревнование и движението за комунистически труд" се изказаха много от участвуващите в съвещанието. Началникът на управление „Приходи от населението" към Министерството на финансите Лев чо Гюров изрази задоволството си от работата на отдела във Велико Търново и изложи най-важните предстоящи задачи по приложението на 50-то постановление, очерта ролята и мястото на финансовите органи.

Финансовите работници със своята пряка дейност и разгръщайки социалистическото съревнование следва да анализират влиянието на новите форми върху ефективното използване на материалните и трудовите ресурси на всяко предприятие, с оглед повишаване на тяхната рентабилност, да упражняват контрол за правилното приложение на нормативните актове при приложение на новата система и особено по формирането и разпределението на доходите от предприятията и организациите на територията на окръга, за точното и своевременно изпълнение на задълженията на тези предприятия и организации към държавния бюджет и бюджетите на народните съвети.

Финансовите работници от Северна България напуснаха Велико Търново с добри впечатления от дейността на колегите си.

М. СТЕФАНОВ

Делегати от окръга на Второто национално съвещание на рационализаторите и изобретателите

Неспокойните и дръзновени творци на техническата мисъл, най-неуморните борци за технически прогрес от цялата страна днес си дават среща в София за втори път.

Наред с делегатите от цялата Родина в заседателната зала ще бъдат Чанко Петров, работник-тенекеджия от ЗГТ „Металургия" — Горна Оряховица, старши-технологът Тодор Мицов от Радиозавода във Велико Търново, Здравко Габровски от ДМЗ „Червена звезда" — Дебелец, инж. Христофор Мичев от Държавни захарни заводи — Горна Оряховица, Младен Атанасов от ТКЗС в с. Обединение и др. — общо над тридесет рационализатори и новатори от нашия окръг, предложили и внедрили не една рационализация през последните години. Заедно с останалите делегати и гостите ще дадат своя скромен принос за по-бързото осъществяване на научно-техническата революция в нашата страна, за внедряването в живота решенията на Юлския пленум.

Сдружените земеделци се учат

Вчера в Профсъюзния дом на културата във Велико Търново стана тържественото откриване на учебната година в едногодишната, постоянно-действуваща школа за селскостопански знания и преквалификация на съюзните кадри в селското стопанство към Окръжното ръководство на БЗНС.

Оценка за работата на школата за изтеклата година направи Иван Иванов — зам. председател на Окръжното ръководство на БЗНС. След това бе приет план за работата на школата през предстоящата учебна година.

Пред сдружените земеделци бяха изнесени две лекции. Секретарят на Окръжния комитет на БКП Никола Кушев говори на тема „Главни проблеми за развитието на селското стопанство във Великотърновски окръг през периода 1969—1975 г". След това Радул Минчев — член на бюрото на Окръжния комитет на Партията, говори за идеологическата диверсия на империализма и борбата против нея.

Дневни вести

СЕСИЯ на Градския общински народен съвет, съвместно с пленума на Градския комитет на ДКМС — Велико Търново, ще се състои днес в Камерен театър 202. Петър Деков — секретар на изпълкома на Градския народен съвет, ще докладва за състоянието на паметниците на културата и използуването им за патриотичното възпитание на трудещите се и младежта; Людмил Прашков — началник отдел „Търговия" ще изнесе информация за развитието на търговската мрежа, за задоволяване нуждите на гражданите и издигане културата на обслужването.

СЪВМЕСТНА сесия на Градския общински народен съвет с пленума на Градския комитет на БКП ще се състои днес, в малкия салон на читалище „Напредък" — Горна Оряховица. Ще се обсъждат основните проблеми на развитието на Горна Оряховица през шестата петилетка.

СЪВЕЩАНИЕ на градския партиен актив се състоя снощи в Горна Оряховица. Направена бе оценка за резултатите от решенията на Декемврийския пленум на ЦК на БКП по работата с комсомолците и младежта.

ОБСЪЖДАНЕ на списание „Българо-съветска дружба" организират днес в Горна Оряховица Градският комитет за българо-съветска дружба и Градският съвет за изкуство и култура.

СЪБРАНИЕ на градската лекторска група към образцово народно читалище „Напредък" ще се състои утре в Горна Оряховица. Ще бъде учреден Градски съвет за лекционна пропаганда.

ИЗЛОЖБА-базар на детски играчки открива днес от 8.30 часа в изложбената зала на Съюза на българските художници на ул. „Георги Димитров" във Велико Търново. ДТП „Нармаг".

НАВЪРШИХА се 57 години от рождението на верния син на народа Деню Георгиев. По този повод комсомолците от ДИП „Деню Георгиев" — В. Търново поднесоха във вторник венец пред паметната плоча на своя патрон.

СИН СЪМ НА ЗЕМЯ ПРЕКРАСНА,
СИН СЪМ НА ЮНАШКО ПЛЕМЕ.

потомък

БРОЙ 7
ГОДИНА II

СТРАНИЦА ЗА УЧАЩИТЕ СЕ

Земя, пълна с добрини...

Край тихия бял Дунав. Снимка: В. ЦВЕТКОВ

ДА УМНОЖАВАМЕ КРАСИВОТО ОКОЛО НАС

Опитът и завоюваните позиции на Димитровската пионерска организация „Септемврийче" бяха оценени високо на XI конгрес на Комсомола, за което говори и поставянето на по-високи изисквания. Така е — големи пълномощия се дават само на здраво укрепнала организация. Решенията на конгреса прибавиха нова съставка към характеристиката на организацията, която е призвана да работи за всестранното развитие на децата, да изявява техните потребности и интереси. Тя е школа за идейно и гражданско възпитание на подрастващото поколение.

Доскоро ролята на пионерската организация като пръв помощник на училището се виждаше главно в работата за подобряване на успеха, дисциплината и хигиената. Това изсушаваше живота на отрядите и децата губеха интерес за дейност. В някои училища се считаше, че организацията има само възпитателни задачи. Някои дори гледаха на нея като на една от формите на извънкласна работа. Поради подобни схващания, за мнозина учители пионерската работа се изразяваше само в това да се проведе сбор, да се носят редовно червените връзки, да се организират тържествени проверки. А трудовата дейност, физкултурата и спортът, изучаването на героичното минало, на настоящето и бъдещето, това оставаше някак извън задачите.

Повратът в работата на Комсомола и с младежта изисква нов подход на комсомолските комитети и органите на народната просвета към пионерската организация. То налага да се повиши отговорността им за състоянието и дейността на пионерските дружини и отряди.

В съвместното решение на Министерството на народната просвета, бюрата на ЦК на ДКМС и на ЦК на Съюза на българските учители, както и в окръжните мероприятия по това решение беше оценено, че главното условие за решително подобряване комунистическото възпитание на подрастващото поколение е в единодействието на училището, Комсомола и пионерската организация.

За да се утвърди училището като могъщ идеологически институт, съвместната работа между училището и пионерската организация трябва да се издигне на качествено нов етап. Във всяко училище сега трябва да закипи съдържателна и творческа пионерска дейност. Да се създаде обстановка, в която организациите, подпомогнати от учителските колективи, да станат действителни организатори на всестранната ученическа самодейност.

След една година нашата Димитровска пионерска организация „Септемврийче" става на 25 години. На четвъртвековния юбилей, като целия наш народ, ние трябва да отчетем най-хубави успехи. Затова нека заработим още по-упорито, да умножаваме прекрасното около нас. Това ще бъде най-хубавия ни букет за юбилея.

Милена ДОНЧЕВА
отговорен секретар на Окръжния съвет на ДПО „Септемврийче"

РАЗШИРЯВАМЕ УЧЕНИЧЕСКОТО САМОУПРАВЛЕНИЕ

В чест на 25-годишнината на социалистическата революция в България пионерите и комсомолците от оздравителното училище в с. Средни колиби решихме да предложим на учителския колектив да минем изцяло на ученическо самоуправление. Имахме и опит от миналата година — отговорниците по спални към отделните пансиони се грижеха за реда и чистотата, а домсъветът ги контролираше. Яденето се сервираше от дежурни ученици, телевизорът се пускаше от определени ученици, утринната ведрина се провеждаше от физкултурника на училището.

Сега решихме да разширим самоуправлението, като включим в него и учебните занятия. По двама дежурни, с червени ленти на дясната ръка, заедно с дежурния учител се грижат за дисциплината в училището. Благодарение на това почти изчезна шумът в междучасията, черните дъски са редовно изтрити, тетрадките и учебниците, необходими за следващия час, са извадени на чина още през междучасието. Закуската в 10 часа се раздава само от нас.

Марин Тодоров
председател на дружинния съвет

Ученици-мотористи се състезават

Когато пионерската тръба екна над селото, мнозина вече бяха на мястото на старта. Всички знаеха, че днес учениците мотористи ще се състезават. Един километър е малко наистина, но нали са малки и състезателите.

Маршрутът за пробега бе обозначен. Текат последните минути.

Готови!

Сигнал!

Представителите на всички класове финишираха сполучливо. Радостно чувство изпълваше сърцата дори и на последните.

Отчетоха се резултатите. Обявиха се първенците. Един след друг те излизаха и получаваха интересни книги, хубави автоматични писалки, акварелни бои...

Денка Ст. Жекова
председател на клуба „Млад дописник" — с. Джулюница

АДРЕСИ ЗА СССР

И този път писмата до редакцията, в които съветски ученици търсят връзка с учащи се от нашия окръг, са от Белгородска област. Ето едно от тях:

„Скъпи български деца,

Ние искаме да си пишем с вас. Аз се казвам Рая, а моята приятелка — Валя. На 15 години съм и уча в осми клас, а Валя е на 13 и е шестокласничка.

Адресите ни са: **СССР, Белгородска област, Шебекинский район, с. Х — Факовка, Мантуловой Раисы А (а на Валя — Коптева Валентина А). Очакваме отговор".**

От същия район се получиха още писма от петокласничка и от две деветокласнички, които също търсят установяване на връзка за кореспонденция. Ето и техните адреси: **СССР, Белгородска област, Шебекинский район, Стариковский с/с, село Протопоповка — за Кириченко Алла и другото за Кулакова Галина. Адресът на петокласничката е същата област, същия район, село Протопоповка, за Сергиенко Надежде Николаевне.**

ПОСТЪПКИ ЗА ПРИМЕР

Беше в края на октомври — съобщава ни директорът на основното училище „Цани Гинчев" в гр. Лясковец. Ученикът Райчо Христов намерил фотоапарат „Киев" и документи на приблизителна стойност 350 лева, които веднага предал и били върнати на собственика им.

И втори случай: Ради Стоименов от с. Пчелно, Търговищки окръг, който бил на гости в Лясковец, загубил портфейла си с 80 лева. Намерила го ученичката Стефка Добрева. Тя го предала в дирекцията на училището. Собственикът незабавно бил потърсен и портфейлът му върнат.

УЧЕНИЧЕСКО ТВОРЧЕСТВО

Пионерът и белите гълъби

В небесната безкрайна синева,
над наша млада, слънчева родина
прелитат гълъбчета на ята —
над Дунав, Рила, над морето синьо.
И кой ли мислите във този час
ги поздравява с алената връзка? —
един димитровец — един пионер
със пламъчета във очите дръзки.
И може ли да скрие обичта
към тези скъпи български предели,
към тези гълъбчета на ята:
„Летете, мои гълъбчета бели!"
Понася се викът му в утринта,
достига до строителните скели,
до младия сокол в Димитровград
и нотките в сърцето вливат смелост.
След туй в Кремиковци долита бодър
и носещ младост в своите крила
приветства слънчевото Черноморие,
приветства Дунавската равнина.
Оглася хижи, фабрики, заводи
и сгрява вредом хорските сърца,
в ръцете морни влива сили нови
и сякаш по-е лек така труда.
А като страж, като искрица дръзка
все още пионерът там стои —
в ръка развява алената връзка
и пламък трепка в сините очи.
Летят над него гълъбите бели,
като прекрасни слънчеви лъчи
и сякаш глас и те и той прошепват —
красива е България, нали!

Ели СЯРОВА
уч. в VIII клас на II основно училище — Горна Оряховица

ИЗУЧАВАМЕ СЛАВНИ СТРАНИЦИ ОТ ИСТОРИЯТА

Наближава светла годишнина, четвърт век от славното Деветосептемврийско въстание.

Ние, пионерите от VII класове при училище „П. Р. Славейков" — Велико Търново, изучаваме историята на Горнооряховския партизански отряд.

Събрахме снимки, намерихме много материали, но най-интересна беше срещата ни с другарката Петранка Качамакова. Нейният разказ за живота в отряда, за дисциплината на партизаните, за битката на Тасладжа беше вълнуваща среща с героичното минало.

Обещахме пред другарката Качамакова да бъдем отлични ученици, добри другари, да обичаме беззаветно нашата Родина.

Дружинен съвет
училище „П. Р. Славейков" — Велико Търново

На опитното поле

Беше хубав есенен ден. Небето — ясно, без нито едно облаче. Наистина, малко студено, но нали по това ще се познае, че е есен.

Беше първият ден на производствената ни практика по основи на селското стопанство. Трябваше да я проведем на учебно-опитното поле.

Започнахме работа. С усърдие работиха всички. Оформихме красиви алеи, прекопахме френското грозде.

Неусетно слънцето възлезе високо над хоризонта. Определените часове за практика изтекоха. Тръгнахме си доволни и радостни от изтеклия ден

Анка Асенова
ученичка от VIII клас — с. Поликраище

ВЕЧЕР НА ТАЛАНТА

Неотдавна в техникум „М. В. Ломоносов" — Горна Оряховица се проведе „Вечер на таланта".

Такива вечери се организират всяка година пред празника на техникума. Близо два часа продължи програмата. Рецитирани бяха стихотворения на известни автори и на курсисти, изпети бяха много песни, на инструменти бяха изпълнени редица музикални произведения.

Много добре се представиха Антоанета Керанова, Дончо Денков, Николина Борисова, Милка Кокошкова, Иван Авджиев, Пенка Кабаиванова, Атанас Господинов и др.

Кунка Паричева

ИМАМЕ ПРИЯТЕЛ НА ДРУЖЕСТВОТО

На 18 ноември в една от залите на Профсъюзния дом — Велико Търново се състоя среща на комсомолците от X-а клас на Езикова гимназия с др. Тодор Христов Поповодоров — бивш партизанин от Горнооряховския партизански отряд. Тя започна с песента „Шумете дебри и балкани" и продължи с вълнуващ разказ за героичните години на борбата срещу фашизма.

С трепет слушахме за подвига на партизаните. Пред нас оживя и акцията в с. Горски Сеновец. С особено задоволство бе посрещнато съгласието на госта да стане приятел на нашето комсомолско дружество.

Милчо Методиев
ученик от X-а клас на Езикова гимназия — Велико Търново

Отговори на картинната загадка от брой 6

Първата снимка е из книгата на Зоя Воскресенска „През ледената мъгла" — разкази за Ленин. Илюстрацията е към разказа „Опасен път".

Втората е корица на книгата „РВС школи" от Аркадий Гайдар, а третата — корица на „Повест за истинския човек" от Борис Полевой.

В ЧАС ПО ГЕОГРАФИЯ

(УЖ ФЕЙЛЕТСН)

Зър-р-р, Зър-р-р! — весело ни прикани училищното звънче да влезем в клас.

Ето ни на чиновете.

Учителката по география при стъпи с бавни крачки. Остави дневника на катедрата, вписа отсъствията на Марин и Тако. И урокът започна.

— Така-а-а! — поде тя. — Една от низините на Балканския полуостров е Тракийската. . .

Кой ти слуша урока за някаква Балканска низина в Тракийския полуостров. Пардон, не Балканска низина, а обратно. Колко съм се заплеснал! Едно бръмбарохвърковато заобикаля изцапания с мед нос на скакалеца. Пак пардон. Това е име на човек и се пише с главна буква. Да, така е. А скакалецът ожесточено махаше с ръка да го пропъди. Може би си представяше, че пътешествува из низината.

От последния чин пък една книжна лястовичка, пусната майсторски, кацна точно на катедрата. Избухна смях, но веднага секна. О, ужас! Майсторът на лястовичката бе извикан на урок. Беше Тито Камиона, така му викаме. Той пулеше очи, като да търси помощ. Погледнах към Колето, който най-нахално си играеше с плитките на Марийка математичката. Види се и той не беше тук с мислите си. Изглежда, че никой нямаше намерение да спасява Камиона.

Сметнах, че няма да е лошо да се отдам на рисуване. Откъснах безшумно един лист и започнах да рисувам другарката Костова. Но. . . тъкмо издокарвах очилата й и усетих, че някой е застанал над мен. Гледам и не вярвам! Беше самата другарка. Ами сега!

Взе листа. Погледа го. Едва ли разбра за какво става дума. Но кой знае, защото веднага ме изтапани и мен на урок.

Е, няма що. Излязох и не мога да разбера чувам ли, не чувам ли. Помня само, че забих поглед в пода. О, чудо! Звънчето изкукурига.

Така отървах двойката.

Александър КАСАБОВ
ученик в основно училище — с. Джулюница

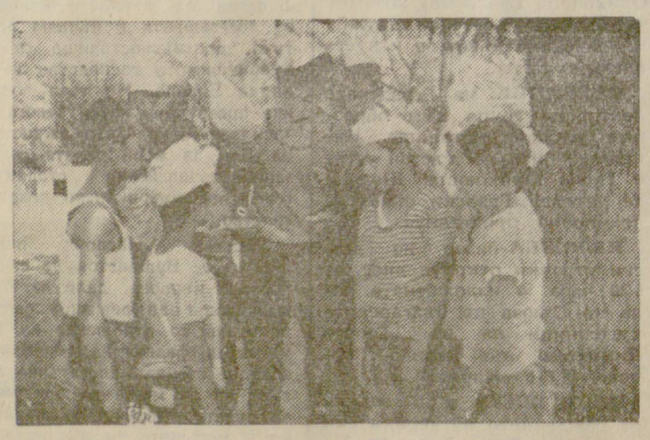

Из лагерните албуми — пред занятие на отряд от операция „Българска слава" в лагер Въглевци.

РЕЦИТАЛ-КОНКУРС

Пионерите от всички училища на Ресенска община проведоха рецитали, посветени на творчеството на нашия именит поет Христо Смирненски. Най-добрите взеха участие в общинския рецитал-конкурс.

Ето и първенците: от пионерите — Катя Иванова от с. Никюп, а от комсомолците — Евлоги Георгиев и Йорданка Иванова от с. Ресен. Те ще бъдат нашите представители на окръжния рецитал.

Ст. Пейчев

ЗАБАВЕН КЪТ

Малко география, граматика и . . .

Кое селище в окръга се състои от частица за отрицание и турски съд?

Кое име на селище от окръга съдържа мазнина, нота, продължителен дрезгав вик и междуметие?

Селището е също от окръга и съдържа в името си домашно животно, място за временно пребиваване на войска, лично местоимение и буква. Кое е то?

Река в Италия, образ на човек, митическо божество, съюз и частица за образуване на бъдеще време, като се съединят, се получава име на селище от окръга. Кое е селището?

Илияна Илиева
уч. от VII клас на у-ще „Н. Й. Вапцаров" — Велико Търново

Знаете ли, че...

● Графитът е открит през XVI век от англичаните на острова. От него те правели калеми. Едва през 1795 г. французинът Конте смесил графитен прах с глина и от тогава из цяла Европа започнали да работят фабрики, които обвивали графита с дърво. Така се родил моливът.

● Първото мастило било правено от сажди, примесени с масло. С него пишели върху папирусите. С въвеждането на пергаментовата хартия се появили водните мастила, които се приготовлявали от вода, дъбилни вещества и железни соли. Сегашните мастила се правят от разтвори на синтетични бои с добавка на сгъстители, като глицерин.

● Първенец в семейството на каучуковите изделия била обикновената гума. Преди 200 години Пристли се опитал с парче гума да изтрие чертичка, написана с молив. Той успял. Така се появила ученическата гума.

Отговорете бързо!

Колан с катарама струва 1.50 лв. Коланът е с един лев по-скъп от катарамата. Колко струва катарамата?

★

На една ръка — пет пръста, на двете — десет. А на десет ръце колко?

★

В една стая били затворени котки. Всяка виждала пред себе си по три котки. Всичко колко котки са заварени в стаята?

★

Кое число, като го разделим на седем и от резултата извадим седем, се получава седем?

★

В едно училище пристигнал нов учител по география. При първата среща с учениците той казал:

— Малкото ми име е име на връх в Средна гора, презимето — на връх в Стара планина, а фамилното е връх в Рила. Кой от вас ще каже как се наричам?

Кръстословица

1. Съветска агенция по печата 2. Част от името на наш ежедневник. 3. Виден съветски военачалник (1894—1949 г.). 4. Квартал във Велинград. 5. Наш рудодобивен център. 6. Героиня от романа „Любов" на Андрей Гуляшки. 7. Робство. 8. Малкото име на началник щаба на XI ВОЗ. 9. Село в Съветския съюз на 110 км. от Москва, свързано с историята на Отечествената война от 1812 г. 10. Родопски партизански отряд. 11. Презимето на наш поет — вдъхновен певец на социалистическия труд. 12. Икономическа организация на социалистическите страни.

Иван Т. ЕВТИМОВ
ученик

Задача

Пътували старци
за гара Брусарци.
Под всяко старче —
магаре и самарче.
Сборът на краката,
ведно с копитата,
в случая забавен
на шейсет е равен.
Колко ли старци
пътуват за Брусарци?

Подборка от ЗНАЙКО ВСЕЗНАЙКОВ

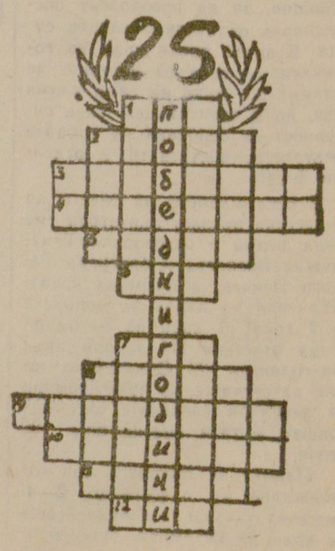

НОТ В ДЕЙСТВИЕ

ЗА ПРЕДПРИЯТИЕ — ЕТАЛОН НА ЖП ТРАНСПОРТ

Енергосекцията в Горна Оряховица е първото предприятие в системата на жп транспорт, където бе експериментирана и след това приложена методиката за комплексно изследване организацията на производството, труда и управлението. Как е приложена тази нова методика и какви са резултатите от критичния анализ?

НАЧАЛОТО

Подготовката започна още през 1967 година. Всички специалисти и ръководители бяха запознати със същността на научната организация на труда и необходимостта от приложението ѝ при нашите условия.

Твърде отговорна беше задачата, която стоеше и стои пред младия колектив. Млад, защото средната възраст на всички е само 34 години. На тези млади работници, техници, служители и инженери са поверени съоръженията в тяговите подстанции и контактната мрежа на електрифицирания участък Русе — Горна Оряховица — Плевен — Телиш. Трябва при всички условия електрическата енергия да достига до електровозите. Такъв е и девизът, под който се труди този колектив: „В електрифицирания участък — всички влакове по график".

Затова организацията на труда и управлението стана предмет на задълбочено проучване. Какви са

РЕЗУЛТАТИТЕ?

Главно внимание бе отделено на използването на работното време. Това се обуславяше от характера на производствения процес. Откриха се зависимостите между използваното работно време и начина на придвижване до работното място, което може да бъде отдалечено до 25 км. Получените закономерности определят насоките на по-нататъшната работа. Друг елемент от изследването бе използването на наличната техника. В тази насока също бяха намерени ефективни решения.

В резултат от анализа за всички бригади, за всички работни места, за всички работни машини и превозни средства бе попълнена карта. В тях всеки фактор бе отразен в няколко количествени и качествени показатели. В наблюденията бяха обхванати и основните проблеми, характеризиращи управленческа дейност. Обобщените данни от отделните карти дават пълна информация за организацията на труда и управлението. След това се пристъпи към разработване на

МЕРОПРИЯТИЯТА

Това стана съвместно с административното, партийното и профсъюзното ръководство. Обсъждането се превърна в творчески разговор как да се усъвършенствува и постави на научни основи дейността на Енергосекцията. Установено бе например, че загубите на работно време са главно от нерационалното използване на колите ГАЗ-69 за придвижване до работното място. Съществени са и загубите от неосигурени изключвания на напрежението за профилактична дейност. Това наложи прилагането на мрежовия график за работа. Разработен бе и комплексен метод за профилактика. Изминаха само 2 месеца от въвеждането на тези методи и първите резултати са налице. Прилагането на комплексния метод по мрежов график даде възможност да се достигне използване на работното време повече от 80 на сто. Много добри резултати се очакват от извършването на профилактиката на контактната мрежа под напрежение. Подготовката вече започна. През 1969 г. мероприятието ще бъде осъществено.

Важно място при разработване на мероприятията бе отделено на усъвършенстване управленческата дейност. Разработена е нова структурна схема на предприятието. Това даде възможност за правилна координация на дейността на всички звена. Мероприятието се оказа особено резултатно за рационалното използване на превозните средства.

Пресмятанията показват, че без допълнителни капиталовложения, само от тези мероприятия до края на 1968 г. икономическият ефект ще възлезе на повече от 40 000 лева. Още по-радостни са

ПЕРСПЕКТИВИТЕ

На тях е отделено голямо внимание. В процеса на обработката на данните, която бе извършена изцяло от специалистите в Енергосекцията, както и при обсъждане мероприятията съвместно с ДСО „БДЖ", бе направен извод, че Енергосекцията може да се превърне в „предприятие — еталон на жп транспорт". Твърде отговорна е тази задача. Затова усилията се удвоиха. Трябваше да се осигурят възможности още през 1969—1970 г. ефектът от разработените мероприятия да достигне 80 000 лева. Освен това стана ясно, че науката трябва да стане ежедневие не само в производствената дейност на предприятието, но и в дейността на обществените организации. Особено внимание се отдели на квалификацията на работниците, както и на използването труда на икономисти, инженери и техници. Създаде се обществено бюро за технически прогрес. До края на 1969 г. ще се разработят повече от 10 теми, които решават редица важни въпроси от дейността на предприятието. Организирана бе научно-техническа конференция, на която присъствуваха съветски специалисти. Изяснени бяха научно много въпроси.

През 1969 г. ще започне въвеждане на дистанционно командуване на секционните разединители. Това ще подобри сигурността и безопасността на работата.

Особено внимание се отделя на въпросите на техническата безопасност, хигиената на труда и ергономията. По тези въпроси са разработени специални мероприятия за всяко работно място.

Решенията на Юлския пленум на ЦК на БКП вдъхновяват този млад колектив за пълноценно използване възможностите, които дава научната мисъл, за завоюване званието „Предприятие — еталон на жп транспорт."

Инж. Ст. САПУНДЖИЕВ

Новата единадесететажна сграда на Окръжния кооперативен съюз във Велико Търново вече достигна последния етап от строителството. На последната бетонна покривна плоча тези дни работи бригадата на Иван Тотев.

Строителите Стоян Мутафов, Стефан Гетов и бригадирът Иван Тотев работят и се наслаждават на чудната панорама на древната столица.

Снимка: Н. КАЧАКОВ

Проявена бдителност

Неотдавна бригадата на старши майстора по контактната мрежа Атанас Кръстев от Енергосекция — Горна Оряховица работеше в междугарието Горна Оряховица — Янтра. Бригадата прекъсна работа, за да изчака преминаването на влак № 444.

Макар и откъснат за момент от пряката си работа по контактната мрежа, Атанас Кръстев не забрави за онова основно правило за всеки железничар — да бди за изправността на подвижния състав. Дългогодишният му опит като транспортен работник му позволява веднага да забележи, че от лагера на един от вагоните излиза дим. В такива случаи се действа бързо. Най-близо е спирка Правда. По телефона е уведомен ръководител-движението на гара Янтра

Опитният железничар не се излъга. След спирането на влака се констатира, че ресорът на споменатия вагон е счупен. Предотвратена беше една сериозна авария, изпълнен бе служебен и граждански дълг

Инж. С. Градинаров

ТОШКАТА, ХРИСТО И ДРУГИТЕ

Лицата им са опалени от слънцето и ветровете. Лица на строители, които нито веднаж не са спрели пред трудностите в живота. Годините попрехвърлиха, но те — двамата звеноводи, са все така бодри и усмихнати. Добре ги познават кооператорите от с. Никюп. Пък и ресенци. Нали идваха да помагат при строежа на лимонадения цех! . .

Стане ли нужда да се ремонтира някой обор, да се построи навес, веднага се обръщат към двамата звеноводи. А звената им не са малки — петнайсетина човека. Всеки би споменал имената на по-работливите, но кого да назовеш най-на пред, когато всички носят пламък в сърцата си. Всичките дават пример със старанието си. Заедно със своите отговорници — Тошката и Христо, се отзовават на всеки повик. Започнатите постройки се завършват в срок. Навреме бяха подготвени за зазимяване и оборите на стопанството.

С радост говорят никюпчани за строителните звена на Тодор Маринов и Христо Минчев.

Ат. Дичински

РЕЗУЛТАТИ НА НЕУМОРНИ ТЪРСЕНИЯ

Преди повече от 15 години на мястото на частни ниви и ливади, в подножието на Еленския балкан, израснаха добре подредени овощни градини. Техните клони се сведоха от плодове. В Опитното овощарско поле край гр. Елена сега се отглеждат над 240 сорта ябълки, сливи, круши, череши, праскови, ягоди и други.

Академията на селскостопанските науки постави задачата да се издири и създаде сливов сорт с ценните качества на кюстендилската слива, но с едри плодове и устойчив на овощните заболявания и да се установи агротехника за високи трайни добиви.

Започнаха неуморните търсения, творческите опити. Постигнати са и значителни успехи. Сливовите дръвчета на три години след засаждането дадоха по 300—320 кг плод от декар. На пет години — от 900 до 1200 килограма и деветгодишните — около 2000 килограма.

В прасковените насаждения на полето се отглежда сортът „Перла". През 1962 г. той е регистриран пред Института за изобретения и рационализации. Неговите ценни качества са, че плодовете му са много едри, добре оцветени и узряват 10—12 дни преди сорта „Хале". Сортът „Перла" внася разнообразие в беритбения стадий на прасковите и привлича вниманието на овощарите в кооперативните и държавните земеделски стопанства.

За тези големи постижения ръководителят на Опитното овощарско поле Пенчо Бамбуков е удостоен от АССН с научна степен старши-научен сътрудник по овощарство. Като един от добрите познавачи на овощарството в окръга Пенчо Бамбуков оказва ценна методическа помощ на всички кооперативни и държавни земеделски стопанства, които се занимават с овощарство във Великотърновския край.

Кирчо ВАСИЛЕВ

20 ГОДИНИ „ВИНПРОМ" — СВИЩОВ

Радостна беше тази есен за трудовия колектив на ДСП „Винпром" — Свищов. 20-годишнината от основаването на предприятието работниците посрещнаха със забележителни трудови успехи: вместо 14 400 тона грозде бяха изкупени и преработени 15 200 тона! Очаква се годишната печалба да надхвърли 820 000 лева.

За значителния ръст на предприятието за изтеклите 20 години говорят и следните цифри: основните производствени фондове нараснаха от 220 000 лева през 1950 г. на 1 629 000 лева през 1968 г. Започнало дейността си като малка изба с 14 души персонал, сега ДСП „Винпром" притежава голям модерен винзавод, в който работят 6 бригади с над 140 души.

Предприятието произвежда ликьорни вина, коняците „Плиска" и „Кадарка", гъмзовото вино и особено прочутото свищовско „Каберне", донесло на тукашните винари не един златен медал на международни конкурси.

Н. Милчев

РАДИОЗАВОД — гр. ВЕЛИКО ТЪРНОВО

ТЪРСИ

ОБЩИ РАБОТНИЦИ — за парния котел — 4 и един ковач.

Справка: „Личен състав".

3—3

Една трудна професия

Той не е завършил специални курсове за моторист на въжена линия. За първи път Христо Титев хвана лоста на „Ило"-то след няколкогодишен стаж като обикновен работник.

Едно младо момче, едва навършило 18 години, настоява да започне работа в колектива на Марин Стоянов в Горското стопанство в Бяла паланка, Сливенско. Хората го познавали и били съгласни да го приемат, пък и нали бил от селото на моториста. Но от администрацията нещо се опъвали:

— Наистина, навършил е годините, но това не е завод — подхвърлил началникът на участъка.

Работата в дърводобива не може да се сравнява с тази в предприятията. Но все пак една сутрин младежът тръгнал с работниците на въжената линия. За това имало и други причини, не само желанието. Тъкмо тогава баща му заболял, сама майка му какво понапред да свърши. Неусетно минали две години, а след това и месеците в казармата. Христо отново се върнал в Балкана, но вече в родния, Еленския.

— Иска ми се да работя като моторист — подхвърлил той веднъж, между другото, на директора на Буйновското горско стопанство.

— Да те научи Йордан Стефанов, вашият моторист — съгласил се директорът Георги Цонев.

И младежът започнал да усвоява новата, нелесна професия. Но едно е да прехвърляш трупи, друго — да караш мотор. Искрата любов към тази работа вече била запалена и то много преди — още в Бяла паланка. Затова и несполуките в началото не го уплашили. Сега с благодарност си спомня старият моторист:

— От него се „заразих" аз, той ми даде хляба в ръцете — шеговито говори Христо.

Седем години вече той изкачва рътлините на Буйновското стопанство заедно с трима работници на въжената линия. И в този хубав септемврийски ден, каквито са рядкост в Балкана тази година, четиримата мъже поемат нагоре по извитата пътека. На ръба на хребета си пожелават добра работа и се разделят — Христо се отправя към моторното помещение, а Райко Стойков, Коста Дойнов и Стойко Петков тръгват надолу към горна станция. Казвам надолу, защото и тази въжена линия е с обратен наклон. За Христо това е третата от този тип. На първата преди две години стана национален първенец. А и сега неговата „Партизанка" е първа сред въжените линии на Районната дирекция на горите — Велико Търново. Вместо предвидените 3180 куб. м плътна дървесина за осемте месеца по тънкото стоманено въже са слезли 3920. За това заслуга имат и момчетата от бригадата.

— Всеки ден правим около седемнадесет курса — надвиквайки се с воя на мотора, разказва мотористът. — Ако не е този обратен наклон, друго шеше да е. Той удължава всеки курс с по 10—12 минути. Затова пък този е най-сполучливият начин за прехвърляне на дървения материал от един дол в друг. Иначе трябва да се строят шосета, удължава се пътят за движение на материалите. А когато злините са две, избираме по-малката.

Вагонетката съска нагоре по стоманеното въже. И този ден тя ще стовари на долна станция 40—45 куб. м дървесина, въпреки че нормата на линията е 30. Така завършва почти всеки работен ден на Христо и на работниците от въжена линия „Партизанка".

Ал. БЪЧВАРОВ

Окръжен народен съвет — отдел „Народна просвета" — Велико Търново

обявява,

че от учебната 1969 — 1970 година назначенията на детски и начални учители за Велико Търново, Свищов, Горна Оряховица и Павликени и за учителите от средния курс — по български език и математика за Велико Търново, Свищов и Горна Оряховица ще се извършва чрез конкурсен изпит.

Кандидатите да подадат необходимите документи в срок до 10. XII. 1968 година в отдел „Народна просвета" при Окръжния народен съвет — Велико Търново.

ОТ ОТДЕЛА

3—3

ШЕСТОТО СЪВЕТСКО МЕТРО

Високото равнище на строежа на метрá в Съветския съюз е признато в целия свят. Опитът на съветските специалисти и съветската техника се използват в много страни. Москва, Ленинград, Киев, Тбилиси, Баку — във всеки от тези градове метрото не прилича на останалите. Всяко е съвсем различно.

Неотдавна в Съветския съюз започна строежът на метро в град Харков. Какво ще бъде то? Каква е разликата от другите? Харков е един от най-големите културни, научно-индустриални и студентски центрове в Съветския съюз. Върху площ от 30 000 хектара живеят повече от 1 милион души. От запад на изток градът се е разпрострял на разстояние повече от 36 километра. Необходимостта от най-бърз транспорт е очевидна.

Трасето на метрото се прокарва съобразно застрояването на града, хидроложките и хидрогеоложките условия. Особеност на Харковското метро е плиткото прокарване на тунелите и станциите. Например през първия етап от 13 станции — 11 ще бъдат изградени близо до повърхността. Тези станции се строят по открит начин в изкопи. Прокарването на трасето през глинести и водонаситени подвижни пясъци се извършва чрез специални методи. Себестойността на строителните работи ще бъде намалена благодарение на използването на безциментни бетони (металургичен шлак с незначителна добавка на клинкер). Под коритата на реките и на пресечките, където трасето от дълбочина ще излиза на повърхността, строителите на метрото ще прокопаят тунели и подземни зали, те ще използват изпитания метод — замразяване на почвата. На един участък от трасето ще се наложи да бъде понижено нивото на подпочвените води.

Станциите от първия етап се строят на местата с най-голям приток на пътници, на пресечките на големи магистрали, близо до железопътни гари и автостанции. Най-малкото разстояние между станциите е 0,9 километра, а най-голямото — 1.7 километра. Единадесет от тях, разположени под платната на улиците и площадите, ще имат по два подземни коридора, в които ще се влиза по стъпала и от двете страни на магистралите. Те ще бъдат и подлези за пешеходци.

Залите, подлезите и станциите се облицоват с дълготрайни красиви материали: мрамор, гранит, разноцветни пластмаси, керамични плочки, органично стъкло, различни корнизи от алуминиеви сплави. Всички подземни съоръжения на метрото се снабдяват със съвременни системи за диспечерска връзка, енергоснабдяване, вентилация, отопление, водоснабдяване, водостоци и канализация. В тунелите въздухът ще се охлажда от разпръсквана във вентилационни камери вода.

Изчисленията показват високата рентабилност на Харковското метро. Неговото строителство ще се рентира 2—2.5 пъти по-бързо от московското.

Н. НЕСВИТЕНКО
Агенция „НОВОСТИ"

Строително-промишлено предприятие — Горна Оряховица

съобщава

на всички предприятия от окръга, че разполага с универсална изпитвателна машина тип „УММ-50" за изпитване на стомани на огъване и опън.

Желаещите услугите на предприятието да се отнесат до строителната лаборатория в Горна Оряховица.

3—3

СТОПАНСКО ПРЕДПРИЯТИЕ „КОМУНАЛНИ УСЛУГИ" — ГОРНА ОРЯХОВИЦА

ТЪРСИ

да назначи на постоянна работа работници и работнички по поддържането на парковете и градините.

Приемат се и нежители на града.

Заплата по разреди. Предприятието осигурява карти за пътуване.

Справка: тел. 42-19, 44-92, 41-88.

ДСО „Пътни строежи" — район Велико Търново

ТЪРСИ

общи работници, зидарокофражисти и арматуристи за строителните обекти във Велико Търново Общежития и стол осигурени.

Справка на тел. 61—14 отдел „Бит, работна ръка и подготовка кадри".

3—3

ДИП „ПЪРВИ МАЙ" — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

ТЪРСИ

РАБОТНИЦИ ЗА ПРОИЗВОДСТВОТО

Заплащане съгласно сделно-разредната система.

Справки в предприятието.

4—3

„АЗ НИКОГА НЕ СЪМ ЖИВЯЛ ЗА СЕБЕ СИ“

Емил Попов е роден през 1910 година във Велико Търново. Баща му Никола Попов е бил учител в града, деен общественик, секретар на Учителския съюз в града. По-късно става член на Партията. През 1921 година семейството на Попов се премества в София.

Тук Емил оформя мирогледа си, свързва се с борбите на Партията.

Още преди хитлеристка Германия да нападне Съветския съюз, той заедно с доктор Александър Пеев, със зет си Иван Владков по поръка на Партията установяват връзка с Москва чрез нелегална радиостанция. Тяхната радиостанция „Боевой“ предава ценни материали, разкрива замислите на врага. По нея се изпраща вестта, че хитлеристка Германия ще нападне Съветския съюз през втората половина на юни 1941 г.

Заловени от агентите на Никола Гешев — началник на отделение „А“ към Държавна сигурност, измъчвани до смърт, те се държат геройски, не издават нищо.

На 28 ноември 1943 година тримата другари загиват със смъртта на храбрите.

Велико Търново. . . Тук е преместен през 1906 година от Никопол учителят Никола Попов в Девическата гимназия наскоро след сватбата си с Паунка — далечна роднина на Алеко Константинов. Тук се раждат и четирите им деца — Иван през 1907 година, Ирина — 1908, Емил — 1910 и Маруся — 1914 година. Деен общественик, Никола Попов е избран за секретар на Учителския съюз в града, по-късно влиза и в Партията. Животът му протича по строго определени пътища — училището, в къщи, партийния клуб или читалище „Надежда“, в чиито театрални представления двамата с Паунка редовно участвуват.

Велико Търново. . . С цялата си история, обвита в неувяхваща слава, с патриотичния дух на учителското семейство, с очарованието на родната къща. . . Тази малка къща децата ще помнят винаги.

Същата вечер Емил Попов, затворник № 2816 на Софийския централен затвор, седеше в килията за смъртни. Сам! Отиващите на смърт са лишени от компания. И все пак той не беше сам. В мислите си Емил беше отново сред своите близки и другари. . .

18. XI. 1943 г.

Скъпи другари,

Смъртта не изглежда така страшна, както мнозина мислят. Да умреш като предател действително е позорно. Да предадеш народа си, това е найголямото престъпление. Но из спокойно мога да кажа, че моят живот, доколкото го имах, принадлежеше именно на народа. Аз никога не съм живял за себе си.

Обръщам се към тия другари, които още с колебание пристъпят в борбата, нека гордо дигнат глава и кой с каквото може и колкото му силите позволяват, задружно да доубият смъртния враг на човечеството — фашизма. А колко велико, човечно и вечно има в един живот, отдаден на тая велика борба. Победата идва, тя е тъй близо и моята смърт, както и смъртта на хиляадите другари като мен, ускорява победата, защото тя, смъртта, ви учи да мразите още по-силно врага и да не му прощавате. Впрочем, бъдете без пощадни.

Емил ПОПОВ

Камионетката на затвора прекосяваше смълчания град в ранната привечер. Студеният есенен дъжд подгонваше забързаните минувачи под стрехите и те зиморничаво се гушеха във вдигнатите яки на палтата си. Мрачната кола се втурваше с писък по мокрия паваж и виенето на мотора й заглушаваше за миг тъжния плясък на дъжда.

Оградени от въоръжените полицаи, тримата осъдени седяха на пейката. Политваха при завоите и се опираха един в друг, после пак се изправяха. Мълчаха. Осъдените на смърт не говорят много. Всичко, което е трябвало да кажат, вече е казано. Свършили са и своята работа, поне най-важното са успели да направят през живота си. За какво да говорят?. . .

След моста над Перловската река камионетката зави надясно и влезе в разкаляния двор на стрелбището на ШЗО. Постовият пропусна мълчаливо колата като познат гост. Полицаите наскачаха. Осъдените слязоха бавно и изпъхаха вдървените си крайници. Пред тях се възправяше в идващата нощ сградата на стрелбището. Свъсена в своето непристъпно мълчание. Като монумент на фона на мрачното небе. Сякаш съзнаваше, че ще влезе в историята на един народ чрез смъртта на най-верните му синове.

В тунелите отдавна ги очакваха. Войниците потръпнаха смутено при тяхното влизане. Повечето от тях се срещаха за първи път със смъртта. Капитанът им прошепна няколко думи, които трябваше да ги стегнат и окуражат. Те се насилиха да видят врага, срещу когото трябваше да стрелят, но вместо това откриваха приликата на затворниците със своите близки. В сърцата им нахлу съмнение.

И уплаха

Прокурорът разясняваше на единствения журналист какво да засегне в информацията си. Край него пристъпяше смутено отец Балабанчев, енорийският свещеник на квартала. Свещеникът на затвора беше болен и по зла съдба на него се падна ужасният жребий да изповяда осъдените. Балабанчев се мъчеше да не трепери и чакаше да дойде неговия ред. Мъчеше се и да запази чисто сърцето си от богохулни думи, като призоваваше често името на Христа с надежда и упование. Но не успяваше. Тази смърт, която се подготвяше с такъв мрачен церемониал, рушеше безмилостно представите му за християнско милосърдие и човешка справедливост. . .

Прости им, боже!. . .

Полицаите поведоха осъдените към дъното на дългия тунел, където стърчаха самотно три кола:

— Сега! — кимна прокурорът и отец Балабанчев повлече натежали крака подир групата.

— Смири се, сине, пред смъртта! — обърна се с разтреперан глас той към високия бледа мъж с лице на апостол.

Доловил уплахата му, Емил Попов го погледна с омекнал поглед.

— Аз съм попски внук, отче. Носил съм котлето на дядо си, но не съм вярващ. Как да бъда изповядан!

Свещеникът кимна с разбиране. Искаше му се да направи нещо за тия мъже със спокойни лица, а това беше единствено то, с което разполагаше. Той се запъти към следващите, когато гласът на Емил го спря:

— Само моля да си съблекат дрехите. Да не ги дупчат куршумите; нека останат за сина ми.

— Ще кажа — обеща свещеникът и побърза да обърне глава към другаря му. Сега се молеше в душата си да не заплаче. . .

Емил гледаше с невиждащ поглед към групата в далечината и мислеше за Колчо. Не успя да го види за последен път. Не успя и нищо да му каже, много е малък още. А искаше толкова много неща да му обясни, когато порасне. Нищо, другите щяха да му разказват за баща му. Други ще му разкажат за неговите мисли и чувства, и идеи. Те остават и след нас. Завинаги. . .

Една черна фигура се появи пред очите му. Отчето си отиваше. После Емил получи разрешение да свали дрехите си и се съблече до стената. Пеев говореше в тоя момент с капитана, той също имаше свое последно желание. Като се върна, Емил погледна Владков. . .

После става тихо, като след гръм. В тишината плахо се чува команда. В отговор отеква звучният глас на Пеев:

— Да живее България!

Оглушителен залп разкъсва въздуха. Три тела увисват на колене. Засъхналата земя поема жадно кръвта им — без нас мешка и без ненавист. Нали за нея те умряха!. . . Тя попиваше в себе си кръвта, която щеше да превърне в паметник мрачното стрелбище. . .

„О, бесило славно. . .“

Един костюм остана да лежи край стената. Изглеждаше като жив, сякаш бе запазил топлината на тялото, което доскоро покриваше. Или това бяха мислите на Емил Попов, които не успя да предаде на своя син. За когото запази последната си дреха. . .

Домуването на превозните средства

Водачите на моторните превозни средства и ръководителите на предприятия и организации, притежаващи автотранспорт, са задължени да осигурят във всяко отношение безопасни помещения и гаражи за гариране и нощуване на превозните средства. По този въпрос правилата и органите по сигурността на движението са категорични — изключение и пропуски не могат да се допускат!

Строгата взискателност на контролните органи е продиктувана и от обстоятелството, че допускането от страна на някои ръководители водачите им да гарират превозните средства по улиците и площадите създава реални условия за отклоняване на превозните средства от населените места. Така се стига до използуването им за лични нужди от водачите, превозването на неразрешени и непозволени товари, кражби и злоупотреби от престъпни елементи на стоки, агрегати, а понякога и на самите превозни средства — допускането на автопроизшествия с тях и създаването на опасност и несигурност за водачите и гражданите. Фактът, че в населените места на окръга стотици превозни средства системно се паркират за нощуване по улиците и с това се пречи на движението и почивката на гражданите, наложи по голяма взискателност от контролните органи за прочистване на улиците и осигуряване на чисти платна за нощно движение на превозните средства по спешност или при изпълнение на неотложни планово-производствени задачи.

Констатациите от всички проверки са еднакви. Но тези, установени при последната проверка, проведена на 15 срещу 16 ноември от 23—5.30 часа, показва, че съществуват сериозни слабости и недостатъци. В градовете В. Търново, Г. Оряховица, Свищов, Елена, Лясковец и населените места около тях са оставени по улиците да нощуват общо 268 служебни моторни превозни средства. На ДАП — В. Търново — 12, Окръжно пътно —6, ДСО — Г. Оряховица — 9, ДСО — В. Търново — 7, ДЗС — В. Търново—8, ДАП—Г. Оряховица — 13, от които 6 автобуси, „Булгарплод“ — Свищов — 4, Водски строежи — Свищов, ДСП „Пласмент и снабдяване“ — Свищов, ДСО — Свищов, ДТП — Свищов и по едно или няколко превозни средства на почти всички предприятия, търговски и специализирани организации.

Нощното гариране на превозните средства извън гаражите и специално определените за целта места създава реални условия и за влошаване на техническата им изправност. Установено е, че при всички случаи на нощуване на превозните средства извън гаражите те не се проверяват сутрин за техническото им състояние. А това нарушение е свързано с опасни последствия. Трябва да отбележим, че злоупотребяват с общественото си положение и нарушават т. 6 от Правилника онези ръководители, които разрешиха на 78 водача да гарират превозните средства през тази нощ или системно, по улиците и населените места.

На всички нарушители е наложено справедливо и строго наказание.

Органите на КАТ предупреждават всички собственици и водачи на превозни средства от територията на окръга, че и в бъдеще ще продължат нощните проверки по гарирането на превозните средства.

За осигуряване на чисти улични платна, спокойна почивка на гражданите и опазването на превозните средства е необходимо точно спазване на т. 6 от Правилника за движението, строга дисциплина от водачите и по-голяма взискателност от ръководителите и органите по сигурността на движението.

Подполковник Ст. ВАСИЛЕВ

МЕСЕЦ НА ВОЕННИЯ ФИЛМ

С успех в окръга продължава Месецът на военния филм. В събота и в неделя в Добрин дял бяха прожектирани филмите „Армия на съветската страна“, „Между два бряга“, „Октомврийски щурм“ и „Това е Будесевера“. Филмите са били гледани от 540 зрители.

Подобен празник на военния филм се е състоял и в Дебелец.

Снощи продължиха прожекциите на военни филми в Свищов, Павликени, Кесарево, Килифарево, Павел, Бяла черква.

ДЪРВО-СТОЛЕТНИК

В самия център на Свищов, в градската градина, недалеч от читалищната сграда се издига висок и дебел бряст. Трима души едва могат да го обгърнат с ръце.

Учителят-историк Ст. Стефанов, бивш дългогодишен директор на музея „Алеко Константинов“, смята, че това дърво е на повече от 500 години. През XVII век, както отбелязват свищовските хроники, оттук минал немският пътешественик Мюнцер, който споменава, че видял в Свищов, в съседство с една турска баня, голямо дърво-столетник. Значи преди близо 300 години този бряст е бил вече много старо дърво.

Не зеленеят вече клоните на столетника. Преди няколко години изсъхна, но никой не смята да сече дървото, което макар и мъртво е все така красиво и величествено.

КИНО

„БЯЛАТА СТАЯ“

Заглавието вече е познато. Филмът излиза на екрана с една сериозна препоръка — на VII национален кинофестивал във Варна тази есен той получи най-високата възможна награда, „Златната роза“. Следователно, би било естествено, интересът на зрителите към него да се съпътствува от особено психологическо настройване, което търси да потвърди или оспори оценката, съдържаща се в една награда.

Създаден по повестта на Богомил Райнов „Пътища за никъде“, самият сценарий (негов автор е пак писателят) носи в себе си богатство то на остро съвременните проблеми, разкрити чрез съвременни характери. В голяма степен тези проблеми — преди всичко срещата с инерцията на догматичното мислене — могат и са близки до всекиго. Този съществен момент на драматургията остава изходен за авторите на филма. Тяхното размишление е адресирано до различни кръгове зрители, то разчита и се стреми към по-масовата аудитория. В този смисъл е и първият успех на филма — една творба, в която преобладава философското обобщение, а интелектуалната развлъчуваност е намерила достъпна, но нелишена от ярка кинематографичност форма.

Обединителният център на авторовото размишление съвпада с формалния композиционен център — това е съзнанието на главния герой. Александров е болен, може би дори на прага на смъртта. Но него го дебне нещо друго — по-страшно от физическата смърт — дебне го апатията, обезверяването, загубването на самия вкус към живота. В един момент, когато жизнените сили на организма намаляват, въпросите за миналото — за извършеното и неизвършеното — стават още по-неумолими. Неминуемо тези въпроси опират до всички по-съществени моменти от живота на героя и с това засягат и определени морални категории — верността към идеалите на младостта и верността към самия себе си. Истината за героя е потърсена във всички възможни проекции на неговата личност — любовта, приятелството, брака, творческите амбиции и конкретния обществен климат

Авторите на филма (режисьор Методи Андонов и оператор Димо Коларов) искат да избегнат всичко, което би придало на конфликтите елементи на „изключителност“. Александров е интелектуалец. Но те наймалко наблягат на тази страна от характеристиката на героя. В неговото сблъскване със Стоев те търсят по-обобщения смисъл, подобно сблъскване може да се случи всекиму. С оглед на това изискване, изборът на централния изпълнител е паднал върху засл. артист Апостол Карамитев, който успява наистина майсторски да разкрие типичното, като не натрапва, а само подсказва интелектуалната принадлежност на героя.

За режисьора Методи Андонов „Бялата стая“ е първата работа в киното. Режисьорската култура и опит от театъра в случая са имали немаловажно значение. Същевременно, сякаш опиянен от възможностите за израз, които му предоставя киното, Методи Андонов бърза да използува и изпробва найразлични средства на съвременния кинематограф. Ние бихме се радвали, ако в следващия му филм напипаните от сега елементи на свой стил прераснат и се утвърдят в една по-избистрена и овладяна филмова режисьорска индивидуалност.

Елена МИХАЙЛОВСКА

справочник

ТЕЛЕВИЗИЯ

ЧЕТВЪРТЪК — 28. XI.

18.00 Новини; 18.10 „Политика и идеология“; 18.30 „Семена в браздите“ — с концерт народна музика; 19.20 Международен конкурс и изложба на центъра на Пловдив — предаване от Пловдив; 19.40 Реклами; 19.50 Лека нощ, деца; 20.00 По света и у нас; 20.20 Цикъл „Кибернетиката и ние“ (трето предаване); 20.40 „Република „Шкид“ — съветски игрален филм; 22.20 Новини.

ПЕТЪК — 29. XI.
ПРОГРАМА НА МОСКОВСКАТА ТЕЛЕВИЗИЯ

СЪБОТА — 30. XI.

18.00 Новини; 18.10 Детски филми; 18.30 За младежта: „Скорост 68“; 18.50 Отговаряме на наши зрители; 19.00 За вас, жени; 19.30 Панорама; 20.20 Лека нощ, деца!; 20.30 „Влюбените велосипедисти“ — игрален филм; 22.15 Гостува ни „Фокус“; 22.30 Новини.

ЗАГУБЕНИ ЦЕННИ ДОКУМЕНТИ НА ПЕТЪР ПОПОВ ДА СЕ ПРЕДАДАТ В I УЧАСТЪК НА МВР — ВЕЛИКО ТЪРНОВО.

ПОЕТ С БУДНА ГРАЖДАНСКА СЪВЕСТ

(Продължение от 1 стр.)

поет се учи на поетично майсторство несистемно и стихийно в зависимост от черковнославянската, гръцката и руската книжнина, която му попада в Търново, Свищов, Елена и другаде. Народните песни, които Славейков слуша в детството си от своя баща и гъдуларя от Вишовград, от талантливи народни певци по села и градове, имат голямо и решаващо значение в оформянето му като поет. Въздействието на българския фолклор върху него се чувствува и в езика и лекотата на песенния стих още в ранните му песни, и в патриотичната тематика и народностните проблеми, които заемат все по-значимо място в творбите му. Безспорно е, че за оформянето на младия поет известна роля има и съвременната му българска литература, а и някои сърбохърватски писатели. В края на 40-те години той попада под влияние и на руската литература, която го извежда на широкия друм на реализма.

Между ранните песни на Славейков най-многобройни са любовните. Както сам признава — раждането на неговите първи любовни стихотворения съвпада с опитите му да пише на простонароден говорим език. В началото на 50-те години той създава и някои стихотворения, в които са отразени патриотичните вълнения и надежди те за освобождение, завладели нашия народ около Кримската война. Тия Славейкови песни са близки по характер с бунтовно-революционните песни на Чинтулов.

Разбиранията на Славейков за обществената функция на изкуството намират най-жизнено осъществяване в неговата гражданска поезия. Оформил литературно-естетическия си вкус под влияние главно на руската реалистическа литература, той насочва своето вдъхновение към гражданско-патриотични проблеми. С граждански патос са наситени и бунтовните му песни, и стихотворенията му със социален тематика, и неговите сатири, и поемите му. Присъствие то на поета-гражданин, на поета-общественик се чувствува осезателно в цялото му творчество. Лирическият герой на повечето Славейкови стихотворения с граждански мотиви се слива с автора. Като отразява вярно и искрено своите вълнения, свързани с народната съдба, Славейков отразява преживяванията на ония синове на българския народ, които загрижено търсят пътища да му служат честно.

Много и различни са гражданските стихотворения на поета, които и сега вълнуват с дълбоките си искрени чувства. Нямам възможност нито да посочвам, нито да се спирам на тях. Бих искал само да спомена най-добрите — „Народен“, „Не пей ми се“, „Жестокостта ми се сломи“, където се разгръщат широко творческите възможности на Славейковия талант.

Като поет с будно граждански съзнание, Петко Славейков отразява и социалните противоречия на епохата. Той познава великолепно светлините и сенките в живота на тогавашните класи. Социални мотиви срещаме в поезията му, сътворена още в края на 50-те и от 60-те години на миналия век. Но най-добрите негови стихотворения с такава тематика са написани през последните 5—6 години на робството. Той се вглежда още по-внимателно в народния живот и в песните му прозвучават стоновете на ограбените и онеправданите. Поетът рисува социалната трагедия на „сиромасите братя“ и „клетото сираче“, на „бедната майка“ и безработния нещастник

Редом с гражданско-патриотичната, любовно-пейзажната и социалната лирика, Славейков твори и сатирични произведения и всъщност е първият активен български поет-сатирик. Чрез хумористично-сатиричните си произведения поетът воюва страстно с пороците на своето време. Петдесет години преди и след Освобождението той размахва камшика на сатирата над гръба на продажните български чорбаджии, лукави и безчестни духовници, развратени чиновници и бездарни журналисти, лъжепатриоти-егоисти и демагози, консерватори и кариеристи. Славейков не отминава и антинародните домогвания на натрапените в освободена България князе — Батемберг и Фердинанд, и пише срещу тях остри сатирични стихотворения.

Теми, образи и вдъхновение за своето литературно творчество Славейков черпи и от славното историческо минало на нашия народ. Завладян от патриотично-романтичните настроения на епохата, още в края на 40-те години на миналия век младият поет се опитва да сътвори няколко исторически поеми: „Кракра Пернишки“, „Крумиада“, „Крали Марко“ и „Изворът на Белоногата“. С незалязваща светлина и сила, като истински бисер между епическите произведения на Петко Славейков блести „Изворът на Белоногата“. Тя е единствената негова поема, дошла до нас в завършен вид. С ярката си народност и патриотичния си национален дух, с непосредствеността на високата си художествена форма, поемата „Изворът на Белоногата“ се нарежда между най-значителните поетични творби в българската литература.

Пил вдъхновение от неизчерпаемия извор на народното творчество, попаднал под благотворното въздействие на руската класическа литература, Славейков израства като най-значителният поет у нас през 60-те години на миналия век. Постепенно в неговите поетични творби заглъхват сантименталните тонове, дошли като чужди навеи, романтичното отношение към живота отстъпва място на един по-трезв реалистичен поглед. В Славейковия реализъм има тенденции, които дават основание да се говори и за критически реализъм в неговото творчество. Изградил се като поет с реалистически литературно-естетически възгледи, Петко Славейков ги отстоява с будна гражданска съвест до последния миг от своя живот.

Георги ДАНЧЕВ

СПОРТ ★ СПОРТ ★ СПОРТ

ЧЕРВЕНОЗНАМЕНЦИ ОТНОВО НАЧЕЛО

Предпоследният есенен кръг от първенството на зона „Янтра“ донесе ценна победа на павликенските футболисти — загубата на техните съперници от „Ст. Костов“ в Свищов стана причина водачеството отново да се поеме от червенознаменци. Другите два представители на окръга бяха домакини, но повече от равенство не можаха да постигнат и гостите напуснаха Горна Оряховица и Полски Тръмбеш доволни.

Игрите, които бяха наблюдавани, бяха много оспорвани, динамични, като противниците „Автостроител“, „Ив. Йонков“ и „Ботев“ не отстъпваха инициативата в играта, полагаха усилия за постигане на максималното. Така след критичните бележки за Полски Тръмбеш сега имаше много добър ред, но в замяна на това липсваше дисциплина в състава. Налице бе разноезичието, което отстъпи място на хаоса и едва не се получи пълна изненада, имайки предвид пропуснатата дузпа. Вярно е едно, че на местните футболисти липсваше малко спортно щастие — те на три пъти улучиха гредите.

В Павликени автозаводският колектив игра като с равен и у домакините се чувстваше известна скованост и играта не цо не вървеше. След постигането на единствения гол се помисли за запазване на преимуществото и това не даде възможност за по-добър резултат.

Преименуваният отбор „Дунавски студент“ изнесе голям мач срещу временния водач „Ст. Костов“. Неговите състезатели показаха хубава игра и постигнаха успех срещу силния си противник.

Отборът на ДЗЗ от Горна Оряховица положи много усилия, но не можа да постигне повече и се задоволи с равния резултат. Така преди края на сезона все още не е известно кой ще бъде есенният първенец на зона „Янтра“.

Ст. КОНСТАНТИНОВ
заслужил съдия по футбол

ЗОНА „ЯНТРА“

РЕЗУЛТАТИ:

Г. Генев — Б. Спиров 3:0, Левски П. Тр — Ботев 1:1, Червено знаме — Автостроител 1:0, Дунавски студент — Ст. Костов 1:0, ДЗЗ — Ив. Йонков 2:2, Левски Ом — Подем 1:1, Локомотив Касп — Чавдар 2:2, Ст. Бонев — Локомотив Др 0:1.

КЛАСИРАНЕ:

1. Червено знаме Павл	35:11	20
2. Ив. Йонков Тр	23:10	20
3. Ст. Костов Поп	35:10	19
4. Локомотив Др	21:11	19
5. Подем Гб	23:16	17
6. Г. Генев Гб	25:15	16
7. Дунавски студент Св	24:18	16
8. Левски П. Тр	23:17	16
9. Ботев Н. паз	15:10	16
10. Автостроител Шн	24:18	14
11. Левски Ом	18:16	14
12. ДЗЗ ГО	19:17	13
13. Локомотив Касп	18:43	10
14. Чавдар Дивд	16:42	7
15. Б. Спиров Пр	8:48	4
16. Ст. Бонев Гаг	5:30	3

СРЕД НАЙ-ДОБРИТЕ

Шахматната секция при физкултурно дружество „Академик“ — Свищов направи своята годишна равносметка. 1968 година донесе значителни успехи на шахмата в Свищов, спечелени бяха с убедителни резултати междуградските срещи с Лясковец и Горна Оряховица; първото място на окръжното индивидуално първенство зае к. м. Атанас Махлев от ВФСИ, който отлично се представи и на републиканския полуфинал в Силистра, като се класира на шесто място между 28 участници. При добра организация се състояха градското отборно и индивидуално първенство. В първото участвуваха 32 отбора, като първенец за 1968 година излезе силният и хомогенен състав на ВФСИ, а турнирът за градско индивидуално първенство бе спечелен от к. м Ат. Махлев, следван от к. м. Т. Колев, к. м. Петър Милков и др.

Годишното събрание протече при оживени разисквания. Направени бяха редица хубави предложения за масовизиране на шахмата сред учащите се, за повишаване на теоретичното равнище на най-добрите градски шахматисти, за по-често организиране на турнири, блицове, сеанси и други.

Накрая участниците проведоха блиц-турнир.

Н. Милчев

Североизточна „А“ окръжна футболна група

КРАЙНО КЛАСИРАНЕ ЗА ЕСЕННИЯ СЕЗОН:

1. Самоводене	30:23	19
2. ЖП депо	30:17	18
3. Дебелец	32:17	17
4. Елена	38:20	15
5. Драганово	22:25	15
6. Златарица	28:19	14
7. Леденик	27:20	14
8. Електротелфери	24:25	13
9. Ресен	34:27	11
10. Металургия	20:28	10
11. Кесарево	21:38	10
12. Стражица	14:43	10
13. Джулюница	26:41	8
14. Дълга лъка	20:23	7

ЗАБЕЛЕЖКА: На отбора от село Стражица е отнета една точка от класирането поради събрани 100 наказателни точки от класирането по спортсменство.

КЛАСИРАНЕ ПО СПОРТСМЕНСТВО

1. Дебелец	0	точки
2. Ресен	10	„
3. ЖП депо	10	„
4. Електротелфери	10	„
5. Металургия	15	„
6. Елена	15	„
7. Дълга лъка	15	„
8. Златарица	25	„
9. Леденик	25	„
10. Кесарево	30	„
11. Драганово	35	„
12. Самоводене	50	„
13. Джулюница	80	„
14. Стражица	125	„

в. „БОРБА“
Бр. 142, стр. 4, 28. XI. 1968 г.
ИНДЕКС 21301